

הבכירים שגאים להיות גאים
ליטל דוברוביץקי, עמ' 8

הקהילה העסקית

גם אחרי הזעזועים האחרונים שעברה הקהילה הגאה, עדיין קשה למצוא בישראל בכירים במגזר העסקי שמדברים בגלוי על זהותם המינית • בפעם הראשונה מספרים ארבעה מהם איך זה להיות הומו בעולם שמרני, על הקשיים בדרך, ואיך אפשר להצליח בלי לוותר על מי שאתה • ליטל דוברוביץקי

צילומים: דנה קופל

“המשפחה מקבלת אותי כמו שאני”. נרדיה

י"ש הרבה כוח בלשים על השולחן את מי שאתה"

אנשים לא תמיד מזהים אותי כגיי. בדרך כלל לקוחות מתמקדים בעניינים העסקיים שיש לנו לטפל בהם ולא באישי, אבל אם העניין עולה, המקום הזה שאני לא פוחד להגיד שזה מי שאני גם נותן את הפידבק הנכון. אני לא בא מנקודה של חולשה ואין קשר בין חיי האישיים שלי לעבודה שאני עושה. נתקלתי מדי פעם באמירות של עורכי דין אחרים שלא מכבדות את העובדה שיש אנשים לא סטרייטים. גם בקהילה העסקית יש אנשים שחושבים שנטיייה הומוסקסואלית איננה בריאה. נתקלתי כבר באנשים שחשבו שהומואים זה לא דבר נורמלי או שאין מקום לתת ביטוי למצעדי גאווה. לזכות הקהילה העסקית והאנשים שאני עובד איתם אני חייב לציין שברוב המקרים אנשים פתוחים ומשכילים. נכון שהעולם העסקי יותר שמרן ורואים הרבה פחות אנשי עסקים בכירים מתראיינים על כך שהם גייז. העולם העסקי קצת גברי ומאצ'ואיסטי ויש חשש לקשור את הנטייה המינית לסטיגמה של יותר עדין ויותר חלש. אנשים גם חוששים להיתקל ברעה שתמנע מהם את ההצלחה. בישראל אין עדיין קבלה שלמה של הומואים כאנשים שווים זכויות".

בלי פחד: "מה שמרתיע אנשי עסקים בכירים מלצאת מהארון בפומבי הן אותן דעות חשוכות. אנשים באים לעשות עסקים, רוצים לנהל את העסק ולהצליח, ולא רוצים שהנטייה המינית שלהם תפריע לעסק שהם מנהלים. עם זאת, חשוב לא לפחד. זה משרד מסה. אנשים צריכים להבין שאין קשר בין הנטייה המינית שלך ליכולות. אתה יכול להיות איש עסקים נהדר כמו מנכ"ל אפל, או עורך דין נהדר. כל דבר חשוב לשדר גם מסר לדור הצעיר, למנכ"לים של העתיד, שצריכים להבין שאין ממה לחשוש. צריך להיות מי שאתה. כשאתה מביא את מי שאתה ולא פוחד להביא את עצמך אתה יכול להיות מנהל יותר טוב. אני עושה הפרדה מוחלטת בין מה שאני מביא איתי כאיש מקצוע לחיי האישיים. אני מנהל חיים נורמטיביים לגמרי: יש לי ילד, יש תקופות שאני בזוגיות, אני עובד קשה ולא עולה על משאיות במצעד הגאווה (צוחק)".

עו"ד מור נרדיה

גיל: 41

תפקיד: עו"ד, שותף במשרד לויטילר ושות' המתמחה בתחלות פירעון ומשפט מסחרי. בא כוחה של נאמנת רשת עדן טבע מרקט ומפרק רשת קופי בין בישראל

ילדים: ילד אחד במתכונת של הורות משותפת עם "אמא מושלמת"

זוגיות: כרגע אין

אבהות גאה: "יש לי ילד בן 6 חודשים שהבאתי במסגרת הורות משותפת עם אמא מושלמת. בסביבה העסקית לעיתים שואלים אותי אם אני נשוי ואם אפשר להכיר לי מישהי. אני תמיד אומר שאני מעדיף בחורים. אחד הדברים שאנשים הכי מתפלאים לגביי היא היכולת שלי לטפל בילד שלי בדיוק כמו שאמו הנהדרת מטפלת בו. לפעמים שואלים אותי: 'אז מי רוחץ אותו ומאכיל אותו?' ואני משיב שאני. כשהבן שלי נולד, לקחתי אותו הביתה ובהתחלה זה היה מפחיד. נעזרתי באמא שלי ואחר כך דאגתי שיהיו איתי חברים ובסוף הבנתי שאני צריך לדעת ולעשות הכל בעצמי. מהר מאוד הגענו למצב שאנחנו מבינים אחד את השני. אני יודע מה הילד שלי צריך, מתי הוא עייף, מתי הוא צריך טיפה לכד עם הצעצועים. הוא אף פעם לא בוכה כשהוא איתי".

העולם העסקי: "ברגע שאתה מגיע מנקודת מוצא שאומרת: זה אני, זה מי שאני ומשרד ביטחון במי שאני, אז אין חשש מאנשים בקהילה העסקית שאני עובד איתה. כשלוקח שואל למצבי האישי אני תמיד אומר את האמת.

עו"ד מור נרדיה לא מסתיר את זהותו המינית אבל יכול להבין את אלו שחוששים להיחשף: "אנשים לא רוצים להפסיד עבודה או הזדמנות עסקית, אבל בסופו של דבר מגלים הכל"

נותנים לנו השראה נגד הדעות הקדומות

היציאה מהארון: "בתקופת הצבא הרגשתי שאני יותר מתעניין בבנים, וכשסיימתי את השירות איפשרתי לעצמי יותר להיחשף. תנסות במה שמסקרן אותי. כשהבנתי ששם אני נמצא, השלב הראשון היה לספר להורים ולחברים הקרובים, ומשם הרגשתי משוחרר לגבי עצמי. אני בעד שכל אדם יעשה מה שנוח לו ומרגיש לו הכי נכון. החשש הרבה פעמים, ובעיקר של אנשים בעולם העסקי, הוא מרחייה. אנשים לא יודעים אף פעם מה הרעה של הצד השני. אף אחד לא רוצה להפסיד לא לקוח ולא עבודה ולא הזדמנות עסקית בגלל הנטייה המינית שלו. אף פעם אין ודאות אם אותו בן אדם שאנחנו עובדים מולו הוא עם דעה קדומה או שזה לא מעניין אותו. יש הרבה אנשים שחוששים לקחת את ההימור הזה ויש אנשים שנוקטים בגישה של אם יש ספק אז אין ספק, ואם יש להם תחושה שזה לא יביא להם עבודה אז הם מעדיפים להחריש. הניסיון מלמד דווקא הפוך: דווקא אנשים שכאלה לא פוחדים ממי שהם אני רואה בזה ערך מוסף. יש בזה הרבה כוח לשים על השולחן את מי שאתה ולא להסתתר. אני לא בא לפגישת ואומר: 'שלום, אני גיי'. אבל כשנציג צרים קשרים אני לא רואה מקום להסתתר. אני אומר אם שואלים אותי: 'אני לא נשוי. אני מעדיף גברים'. זה מביך לשקת. בסופו של דבר אנשים מגלים הכל".

ילדים: "לכל משפחה יש בשלב הראשון קושי מסוים כי המחשבה היא תמיד לגבי העתיד ולגבי טובתי שלי. בהתחלה עלו שאלות אם יהיו לי ילדים ואם אהיה בודה, ואיך ייראו חיי כשכבר לא אהיה נער צעיר. ככל שעבר הזמן היה יותר קל למשפחה לעכל את זה והתגבשה אצלם ההבנה ששום דבר לא השתנה, שאני בעצם אותו בן אדם. בשנה האחרונה נולד לי ילד. הוריי קיבלו נכד ממני, כמו מאחיי. הדברים לאט-לאט קיבלו הכלה והבנה, והחששות שהיו התפוגגו. היום משפחתי מכילה אותי, מבינה אותי ומקבלת אותי כמו שאני. זה טבעי שאני מגיע לארוחת ערב עם בן זוגי, בדיוק כמו שאחוזי מגיעה עם בעלה".

"יותר קרוב להורים מאשר לפני שיצאתי מהארון". גורטל

"אנשים עדיין מרשים לעצמם להתבטא בצורה צורמת"

עו"ד יהושע שוחט גורטל

גיל: 34

תפקיד: עו"ד, שותף במשרד הרצוג פוקס נאמן

מצב אישי: נשוי לליאור. התחתנו בקנדה

ילדים: תאומים בני עשרה חודשים

"מה אשתך עושה?" "כשהגעתי לתפקיד הראשון בצבא, בפרקליטות, התלבטתי אם לספר ואמרת שזורם באופן טבעי – אנשים ישאלו ואני אענה. זה מלווה אותי עד היום. אם שואלים אותי היום 'מה אשתך עושה?' אני מתקן לבן הזוג שלי. עכשיו זה הרבה יותר קל בגלל הילדים. יש משהו פיקנטי בילדים של הומואים. זה מעניין לדבר על מאיפה הבאתם אותם, אז השיחה זורמת לשם. בעולם העסקי כשעובדים מעסקי לאישי יש מבוכה בה תחלה. אם אתה משרד שזה איזה סוד, בשפה רפה, אנשים חושבים שהם באזור הדמדומים. אם אתה מדבר על זה בטבעיות, אנשים מבינים שאתה נינוח במקום הזה."

העולם העסקי: "למרות שבתל-אביב אנחנו בתחושה של ליברליות ופתיחות, התמונה בישראל הכללית שונה: אנחנו עדיין חברה שמרנית ובחיתולים בכל מה שקשור לגוראות להט"בית. חסרות לנו דמויות לחיקוי. בעולם העסקי זה על אחת כמה וכמה: עד שלא יקום המנכ"ל הראשון או המנכ"לית הראשונה שייצאו מהארון אז כל האחרים יחששו להיות הראשונים. אנשים חוששים לעצמם: חוששים לקידום שלהם, ליכולת לנהל אנשים אם 'יידעו' עליהם. עדיין מתייחסים לגטייה מינית שהיא לא סטרייטית כמשהו שצריך להתבייש בו, שהוא סוד. עד שלא נגיע למצב שבו אנשים ישרו נוגשלנטיות לגבי הגטייה המינית שלהם זו תמשיך להיות הסיטואציה."

אי-נעימויות: "לצער, עדיין 'הומו' זה קללה והתנהגות שהיא לא מאצ' גברית. זו עדיין לא הנורמה בחברה שלנו. אנשים מרשים לעצמם להתבטא בצורה צורמת. ישבתי עם לקוח לפני כמה חודשים. הראו לי סרטון שמי כינים עם דוגמניות ואז הלקוח אמר: 'איזה כיף לך שזו העבודה שלך להתעסק בחומרים כאלה'. השבתי: 'זה לא עושה לי שום דבר כי אני לא מעוניין בנשים'."

אבא ואבא: "יצאתי לחופשת לידה של חודשיים. אף

דודת חיים: "אני נשוי לליאור (38). אנחנו זוג כבר כמעט 14 שנה. התחתנו לפני 7 שנים בקנדה. במשרד הפנים בארץ אנחנו רשומים כנשואים ויש לנו תאומים בני 10 חודשים: יובל ונעה שהם באנו באמצעות פונדקאית בארה"ב. במ"קור אני מירושלים. חונכתי בחינוך הדתי בעיר. שירתתי 8 שנים בפרקליטות הצבאית, השתחררתי בסוף 2009 וב-2010 התחלתי לעבוד במשרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן (הגדול בישראל – ל"ד). אני כאן כבר כמעט 6 שנים, מתוכן 4 שנים כשותף. אני מוביל את הצוות שעוסק ברגולציה ורישוי בתחום המסחר האלקטרוני."

היציאה מהארון: "הייתי בן 20. עתודאי שלמד משפטים בשנה שלישית באוניברסיטה העברית. הייתי 4 חודשים מחוץ לארון כשפגשתי את ליאור. היה לי הרבה מזל. הכרנו באיזה צ'ט מקרי. זו הייתה אהבה ממבט ראשון, בליינר דייט קלאסי. כשיצאתי מהארון היה מאוד קשה להורים שלי בהתחלה. עברנו תקופה לא פשוטה. הגעתי עם רוח קרב ולא התאים לי אז לשכנע ולהיות עדין. הייתה לי גישה בלתי-מתפשרת שלא התאמה בהכרח לאנשים שמסביבי שגם הם היו צריכים להתמודד עם זה. כשאדם יוצא מהארון הוא מוציא גם את המשפחה שלו מהארון. בוודאי בתוך העולם הדתי בירושלים זה לא דבר טריוויאלי. אחרי פרק זמן של קושי והתמודדות מאוד גדולה, הייתה לנו התקרבות מחודשת וקבלה – והיום אנחנו הרבה יותר קרובים מאשר לפני שיצאתי מהארון. הילדים שלנו הם הנכדים הראשונים שלהם. אבא שלי תמיד אומר לי: 'יותר משהייתי מבוסס שהיית הבן הבכור שלי אני מבוסס שנתת לי את הנכדים הראשונים שלי'. אנחנו מבליים הרבה ביחד. גם אחותי קיבלה אותי בזרועות פתוחות. לצער, הרבה אנשים בציבור הדתי חווים נתק או משבר משפחתי סביב היציאה מהארון."

דתי גאה: "למדתי בתיכון דתי לבנים הרטמן. היה לי מזל שהשקפת העולם הדתית שגדלתי בתוכה לא לוקה חת שום דבר כמובן מאליו, דתיות שלא באה ממקום של ציות עיוור, אלא כזה ששואל שאלות. להיות הומו דתי לא הייתה אפשרות לגיטימית כשהייתי נער, אבל הכלים שקיבלתי כן איפשרו לי להגיע לצומת הזה – אני הומו דתי. להבין שאני יכול להמשיך לאחוז באמונה שלי וגם להיות אמיתי לגטייה המינית שלי ולחיות בזוהר המורכב בת הזו. הרב פרוץ' דוד הרטמן ז"ל שהקים את בית הספר אמר לי: 'אל תיתן לאף אחד לתפוס לך את המקום בשור' לחן של היהדות'. זה מוטו שהיה מאוד משמעותי בשבילי. יש לי מקום בשולחן. בן זוגי ליאור לא דתי. אני שומר שבת, הוא לא. מצאנו תמיד את האיזון. עכשיו אנחנו מתחילים להתלבט: הילדים דתיים או חילוניים? הם קטנים כך שאנחנו לא צריכים לקבל עדיין החלטות."

אחד לא עירער על זה ותמכו בי מאוד, אבל אנשים עדיין מרימים גבה כשהם שומעים שגבר בחופשת לידה. ליאור עכשיו בחופשת לידה עם הילדים. אני משתדל להגיע לאמבטיות וההכנה לשינה, ואני ממשיך לעבוד."

הפתעה לטובה: "בתפקיד האחרון בצבא הייתי העוזר המשפטי של הפרקליט הצבאי הראשי לשעבר אביחי מני דלבלטי. הוא אדם חובש כיפה שחורה, מזוקן, דתי אדוק שנתן לי את משרת האמון הכי קרובה אליו והיה מאוד פתוח וכיבד את הזוגיות שלי. עליתי לדרגת רב-סרן אז מקובל שבת או בן הזוג מעניקים את הדרגה עם המפקה. מול כל היחידה עמדו הפצ"ר וליאור, והם העניקו לי את הדרגה. זו הייתה הפתעה מאוד חיובית."

חשבון נפש: "החברה הדתית-לאומית צריכה לעשות חשבון נפש נוקב על יחסה לקהילה הלהט"בית. הציבור הדתי חוטא בהומופוביה קשה. המפתח לשינוי בחברה דתית הוא נראות. זה דבר אחד להיות נגד משהו ער-טילאי או תופעה, זה דבר אחר להיות נגד אחיך או בן שלך או החברותא שלך. כשיצאתי מהארון לפני 14 שנה בתור נער דתי מבוהל מירושלים לא היה לי מודל לחיקוי. אני רוצה שהנער יהושע של היום יפתח את העיתון ויבין שאפשר שיהיו לו ילדים וזוגיות, ושהוא יצליח." ■

עו"ד יהושע שוחט גורטל גדל במשפחה דתית ועד היום חובש כיפה: "הציבור הדתי בישראל חוטא בהומופוביה קשה, אני רוצה שהנערים של היום יבינו שיכולה להיות להם הצלחה ומשפחה"

הקהילה העסקית

"דרוש שינוי תרבותי עמוק מאוד". בוסקילה

י"אמא עדיין מנסה לשדך לי נשים"

מקצין לפרסומאי: "הייתי בצבא 14 שנה בחטיבת הנח"ל. השתחררתי בדרגת רבי סרן. הייתי לוחם ושימשתי בתור קצין אג"ם חטיבה. רגע לפני תפקיד המג"ד וקצת אחרי מלחמת לבנון הודעתי שאני משתחרר. מאיש קבע במערכת מאוד שמרנית השתחררתי לעולם אחר. היו לי בארון רק בגדים בצבע חאקי ושחור. ניגשתי למשרד פרסום והתחלתי בתפקיד זוטרי בשכר נמוך. כקצין אג"ם חטיבה שלמה כפופה להחלטות שלך. תיפעלתי מערכת גדולה, ופתאום אתה זוטרי".

בתוך כמה שנים הגיע בוסקילה לתפקידים בכירים בעולם השיווק והפרסום. הוא היה מנכ"ל משרד הפרסום דוד ויהונתן שהתמחה בקהילה הגאה, וניהל תיקי לקוחות של חברות מובילות במשק ביניהן: מזרחי־טפחות, ערוץ 10, מייקרוסופט ועוד. לאחרונה מונה למנכ"ל משרד הפרסום מגזרים המתמחה בפנייה ממוקדת לסגמנטים שונים כגון דתיים, ערבים, רוסים, להט"בים, אבות ועוד. **היציאה מהארון:** "כשהייתי נער הבנתי שמשוהו לא מדויק, שאני לא בדיוק כמו שאר החברים. הדרך שלי לכסות על זה הייתה להיות יותר חזק, יותר מהיר ויותר קשוח מכולם כל הזמן. הבנתי שלחיות כמושב (משמר־הירדן) ולהיות הומו יהיה מאוד מורכב, אז במשכורת הקבע הראשונה עברתי לתל־אביב. בהפסקות בין בנות זוג הייתי עם גברים. לקראת סוף השירות הצבאי בסביבות גיל 28 יצאתי מהארון. לא התביישתי בעצמי, אבל הקללה הנפוצה בצבא עדיין הייתה 'א הומו'. היה קשה עד כמעט בלתי־אפשרי מבחינתי לצאת מהארון. בשנה האחרונה של השירות לא היה אכפת לי שידעו. תוך כדי מלחמת לבנון השנייה חשבתי שאני עלול למות מבלי שחייתי באופן מלא. החלטתי לצאת רשמית מהארון".

המפקד שהפתיע: "כשעזבתי את החטיבה קיבלתי טלפון מהמפקד. הוא אמר לי: 'שמעתי שמועות'. אמרתי לו: 'מה שמעתי?' והוא אמר לי: 'שאתה הומו'. השבתי לו: 'אתה צודק. זה מפריע לך?' ואז הוא אמר: 'אגיד לך שני דברים: אחת, אני עדיין חושב שאתה הלוחם הכי טוב שאני מכיר. והשני: אני עם הילדים בכיכר רבין, בא לך לקפוץ?'. הגעתי והוא ישר לקח את הבן שלו ושם לי אותו על הכתפיים. מבחינתי זה היה אדיר. בתפיסה שלי הוא לקח את הדבר שהכי יקר לו בעולם ומסר אותו לידיי באהבה".

החלם במשפחה: "בגיל 28 יצאתי מהארון גם מול משפחתי. זה היה עבודה שוק גדול. זה היה קשה ולפעמיים עדיין קשה. בהתחלה ניסיתי להילחם ולומר: 'אתם תקבלו אותי – תרצו או לא תרצו'. עם הזמן למדתי שאם עשיתי את התהליך בזמן כל כך ארוך אז גם להורים שלי מגיע לעבור תהליך ארוך והסתגלות. מגיע להם לקבל את הזמן שלהם. משפחתי יודעת שיש לי בן זוג ויודעים מי הוא. אמא שלי יכולה לומר לי: 'תשמע, יש את הבת

הפרסומאי אבי בוסקילה חי עם גבר בשנתיים האחרונות: גייז נדרשים לצאת מהארון עשרות פעמים בחודש. לקוח יכול להגיד לי: 'אה, אתה הומו? אתה בכלל לא נראה'"

נותנים לנו השראה

אבי בוסקילה

גיל: 40
תפקיד: מנכ"ל משרד הפרסום מגזרים ואיש שיווק
מצב אישי: בזוגיות עם שמרי סגל
ילדים: עדיין לא

של ההוא. היא נורא חמודה, ואני אומר לה: 'יופי'. והיא ממשיכה: 'אולי, חשבנו... ואני משיב לה שלא. היא מנסה. יכולה גם להיות ארוחת חג עם סבא וסבתא שאין לי מושג אם הם יודעים או לא ויש את הפחד של אמא 'שלא יקרה להם משהו', אז אני לא אומר. בחוץ, במרחב הציבורי, אני נלחם על כל סנטימטה. אף אחד לא יגיד לי איפה להסתובב, מה ללבוש. אם אני הולך ברחוב ובא לי לתת יד לבן זוגי אני נותן. אני לא מבקש רשות להיות מי שאני. אבל לא אכנס לבית כנסת יד ביד עם בן זוגי בכוח, דווקא".

נישואים: "בישראל איננו יכולים להתחתן. לפי חוקי המדינה אנחנו נחשבים לרווקים בזוגיות. צריכים לתת לחברי הקהילה את הזכות להיות שווים, אחר כך אחליט אם אני רוצה להתחתן. יש לנו רצון להביא ילדים. אנחנו חושבים על משפחה רחבה ולא פונדקאות".

העולם העסקי: "מבחינתי להגיד ללקוחתיקה את סטריקטור לקמפיין זה יותר מורכב, כי יש פחד מה יגידו הדתיים והמסורתיים. מה שבעולם נפוץ, בישראל זה קצת יותר מורכב. לזוגות גייז יש הכנסה פנויה גדולה משמעותית ממשפחה סטרייטית עם ילדים. עם זאת, רוב המורגים לא יעשו קמפיין שפונה לקהילה הגאה כי זה עלול לפגוע בהם. מעט מאוד מפרסמים ירצו ערבי או ערבייה כפרזנטורים, או הומו ולסבית. זו חברה מאוד שמרנית".

"אתה לא נראה גייז": "להיות גיי זה החיים שלי. אני לא רואה איך אני מנהל עבודה, חברים, התקשרויות בלי שזה שם. סטרייטים לא נדרשים לזה. גייז נדרשים לצאת מהארון עשרות פעמים בחודש. לקוח יכול לשאול: 'איך אתה מבין בזה?' ואני משיב: 'כי אני גיי'. ואז הוא אומר: 'אה, אתה הומו? אתה בכלל לא נראה'. יש גם לקוחות שעושים קמפיין ומוזהרים בנימוס: 'שלא יהיה פרובוקטיבי מדי', ואני משיב להם: 'למה שיהיה פרובוקטיבי?'"

רצח שירה בנקי: "צריך לעשות פה שינוי תרבותי עמוק מאוד. המצעדים הם אמירה קיומית: אנחנו כאן. אני חנו אזרחים, אנחנו תורמים ואנחנו מצפים לקבל. אנחנו, הקהילה, לא שק החבטות יותר של אף אחד".

"אין שום סיבה להתבייש". שביט

"לא יכול להבין בכירים שנשארים בארון"

ניהלתי את MSN ישראל במייקרוסופט. גם שם כולם ידעו, ואייל הגיע לאירועי חברה. במייקרוסופט הכרתי מישהו שלא הסכים לצאת מהארון. הדבר הזה קצת מכעיס אותי, כי אתה בעצם לא נותן לעצמך את מלוא הפוטנציאל. אתה למעשה אומר: "יכול להיות שאני אפגע בגלל... ואני רוצה להגיד שאני אקודם בגלל מי שאני. אני לא אפגע בגלל שאני הומו או לסבית. ככל שיותר הומואים יהיו מי שהם בעבודה זה יכשיר את השטח לדורות הבאים ויבטל את התירוץ של להסתתר. אין מצב שלקוח מספר לי על המשפחה שלו ואני לא מספר לו. אני לא משאיר מקום לעמימות. בפרופיל הפייסבוק שלי רשום שאני נשוי לאייל. תמונות שלנו מופיעות. אייפאשר להתבלבל. בעיניי להשאיר עמימות זה רבע ארון".

עושים שינוי: "יומתי בפייסבוק, בחורש של מצ' עדי הגאווה השנה ביחד עם עיריית תל-אביב, אירוע למפרסמים שהמטרה שלו הייתה להכניס הרבה יותר גיוון בפרסומות. לא דווקא לפרסם לזוגות חד-מיניים, אלא לכלול זוגות חד-מיניים ומשפחות חד-מיניות בתוך פרסומות. בארה"ב יש קמפיין של בנק שמראה כמה סוגי משפחות שאחת מהן היא זוג לסביות שהולכות לאמץ ילדה. קוקה קולה לפני שנתיים עשתה פרסור מת בסופרבוול של 'אמריקה יפה' והיא כללה שם את כל אמריקה וחלק מאמריקה היפה הייתה גם משפחה חד-מינית. כשעשינו את הכנס פנינו להרבה מפרסמים וחלקם אמרו לנו שהם לא רוצים להשתתף בכנס. הם רוצים לבוא ולהקשיב, אבל לא לדבר על לעשות קמפיין של הכללה. אבל היו גם אחרים שלקחו על עצמם כמשימה להכניס יותר נראות חד-מינית בפרסומות. אשמח לראות יותר מנהלי שיווק גאים שידחפו את האג'נדה הזו. בעולם השיווק יש לא מעט הומואים שהם בסוג של ארון עסקי כזה. בתוך הארגון שלהם הם לא דוחפים את האג'נדה הזו".

אלעד ברינדט שביט, סמנכ"ל לקוחות בפייסבוק ישראל, חי בזוגיות כבר 13 שנה: "היום קל יחסית להיות הומו בישראל, כבר שואלים אותי מה קורה עם ילדים"

אלעד ברינדט שביט

גיל: 35

תפקיד: סמנכ"ל לקוחות בפייסבוק ישראל

מצב אישי: נשוי לאייל. התחתנו בלונדון

ילדים: בתהליך של הבאת ילדים משותפים

לזה לא חשתי אי-נוחות".

הקשיים: "אני חושב שזה יחסית קל להיות הומו בישראל 2015. אני אגיד לך כמה לא קל לי: בכאלה שכוחרים להמשיך להשתמש בארון. לא קל לי עם אנשים שהם בכירים ומבוססים, בעמדות בכירות, ובוחרים להישאר בארון. אני לא יכול להבין אותם. כמעט כל מוסף כלכלי שמרניין בכיר אזורי שום לך הוא מנכ"ל איקס ומצב משפחתי. בעיניי מצב משפחתי הוא חלק ממי שאתה. לי קוראים אלעד, אני בן 35, נולדתי בתל-אביב ואני נשוי לאייל. זה חלק ממי שאני. מי שמסר תיר את זה זו בעיה. ההסתרה אומרת למעשה שזה משהו שעדיין יש במה להתבייש בו, בעוד שאני סבור שחך וחלק אין שום סיבה להתבייש בו. כל מי שעובד איתי, לקוחות, ספקים, אין אף אחד שלא יודע מי זה בן זוגי אייל. ברגע למשל שטים קוק, מנכ"ל אפל, יצא מהארון זה הפך להיות כמעט 'נון אישיו'. אני למשל

ציאה מהארון: "יצאתי מהארון בגיל 22. אני עם אייל 13 שנה. התחלנו להיות ביחד ואחרי כמה חודשים סיפרתי לחברים ואחר כך למשפחה. הכרנו ב'ידיעות אחרונות' בדסק החדשות. לגבי תגובת המשפחה שלי, אני חושב שמשפחות חות בדרך כלל יודעות. גם ההורים שלי ידעו. לספר היה לא קל, אבל בדיעבד גם לא נורא. לא הדבר הכי נורא שיש. היה רעד בלב".

נישואים: "ההחלטה להתחתן הייתה טכנית לחלוטין. אנחנו רואים את עצמנו כנשואים מההתחלה. היינו בין הראשונים בחבר'ה שלקחנו משכנתה. לפני כשנה וחצי גרנו בלונדון, ובדיוק התירו בבריטניה נישואים חד-מיניים. התחתנו בטקס הכי פשוט וחזרנו לארץ. אנחנו רשומים גם בארץ כנשואים. כשבאנו לרשום את עצמנו כנשואים במשרד הפנים זה לא הזיז לאף אחד".

תעסוקה וילדים: "הקהילה מתבגרת. היום יש לחץ על זוגות של הומואים או לסביות להביא ילדים. אם הקונצ'נוס הישראלי הוא להביא ילדים, אז זוג הומואים שביחד כבר 10 שנים כבר נשאלת השאלה למה אתם לא מביאים כבר ילדים. ברגע שזה נכנס לעולם הזה של ילדים ומשפחה אז דברים משתנים כי כשאתה בעבודה אתה מדבר על המשפחה. עד לא מזמן, משפחות חד-מיניות רבות לא הביאו ילדים אז כאילו לא היה צורך לדבר על זה, אבל עכשיו כשהקהילה מתפתחת ויש הרבה יותר ילדים, אז כשהיה לך ילדים לא תסתיר את זה ויידעו גם עם מי אתה מגדל אותם. היום יש פחות הבחנה בין חיים מקצועיים לאישיים. אתה כבר יודע מה הקולגות שלך עשו למשל בסוף השבוע ועם מי כי ראית את זה בפייסבוק או באינסטגרם. זה כבר נהיה קצת טיפשי לא לספר את נפגש עם מאות לקוחות בשנה. אני חושב שהייתה לי רק פגישה אחת שמישהו העיר הערה הומופובית ואמרת לו שאני הומו והפגישה הסתיימה בזה שהוא התנצל. מעבר